

Kuurosokea musiikkiterapeutti

Ali Kinnunen, Tuntosarvi 09/2011

Russ Palmer on kuurosokea musiikkiterapeutti, joka on myös opiskellut kuurosokeana. Hänelle musiikki on yhä tärkeämpää nyt, kun molempien korvien sisiäkorvaistute on tuonut äänimaailman takaisin.

Russilla on haastattelussa mukana pieni kauko-ohjain, jolla hän voi tarvittaessa säätää kuulemaansa ääntä. Ensimmäisen istutteen jälkeen äänimaailma oli aluksi hyvin digitaalinen eli se muistutti tietokoneen koneääntä ja sävyt puuttuivat.

Russ sai ensimmäisen sisäkorvaistutteen vuonna 2004 ja se mullisti äänen yksitoikkoisuudesta huolimatta hänen maailmansa. Muutama viikko sitten hänelle on asennettu toinen sisäkorvaistute toiseen korvaan, mikä on tuonut ääneen myös uusia sävyjä, joita Russ kuuntelee vieläkin kuin ihmettä. Voiko äänimaailma todella olla tällainen!

Russilla on Usher, joka lienee tuttu kaikille lehden lukijoille. Hän on syntynyt vaikeasti kuulovammaisena, eikä ole koskaan kuullut normaaleja ääniä.

Tulossa kolmen kuurosokean konsertti

Musiikki on ollut Englannissa syntyneelle Russille aina enemmän kuin harrastus. Hän teki omia lauluja jo poikasena ja soitti myös kitaraa ja pianoa.

Työ oli kuitenkin toisaalla. Hän työskenteli tietokoneiden parissa kymmenen vuotta, kunnes joutui näön ja kuulon heikkenemisen vuoksi eläkkeelle 30-vuotiaana.

Russilta ilmestyi oma cd Warm Summer Days vuonna 2009. Hän on pitänyt neljä konserttia, kaksi Irlannissa, yhden Onnelassa sekä Hämeenlinnassa. Haastattelun aikaan suunnitteilla oli viides konsertti, jossa esiintyvät Russin lisäksi kaksi muuta kuurosokeaa pianistia. Konsertti pidetään Suomessa ensi vuoden puolella.

Levyn valmistumisen aikaan Russilla oli siis vain yksi istute ja kuulolaite toisessa korvassa, mitkä yhdessä paransivat äänimaailman kokemuksia. Levyn tekemiseen meni neljä vuotta, mutta lopputulos kestää aikaa ja kuuntelua.

”Kävelet meren rannalla...”

Russ on valmistunut musiikkiterapeutiksi Sibelius-Akatemiasta vuonna 1999. Russ ylistää hienoa opettajaansa Petri Lehikoista (1940 - 2001), jonka ansiota oli, että kuurosokea otettiin oppilaaksi musiikin korkeakouluun.

Toisena vuonna muut opiskelijat tunnustivat, että olivat suhtautuneet arastellen ja vähän epäillenkin kuurosokeaan musiikinopiskelijaan, mutta vuoden aikana Russ oli muuttunut heille läheiseksi ja he tervehtivät häntä avoimen iloisina.

Tiukkojakin paikkoja oli, mutta niistä selvittiin Riitan tuella. Oli vaikkapa tilanne, jossa Riitan piti tulkata musiikin tunnilla kosketuksen avulla Russille mielikuvamatkalla lauseita: On kuuma kesäpäivä. Olet meren rannalla. Kävelet meren rannalla. Toinen ihminen ohittaa sinut. Alkaa sataa. Tulee myrsky! Eikä siinä vielä kaikki: Russin piti kertoa sama omin sanoin. Juttu onnistui niin hyvin, että Lehikoinen antoi Russille luvan jatkaa.

Russ on tehnyt paljon yhteistyötä kitaristi Juha Sarkkolan kanssa ja heiltä on ilmestynyt myös yhteinen laulu ”Kuurosokean blues”. Juha on keikoilla hyvä tuki ja turva sikäli, että hän kuvailee ympäristöä kertoen missä mikki on, missä yleisö ja kertoo kosketusviestein myös, miten yleisö reagoi.

- Joku sanoikin, että me pidetään toisiamme kädestä kuin vanha pari, Russ nauraa. - Mutta ilman Juhan viestejä voisin soittaa vaikka selin yleisöön, koska en näe.

Uusi istute toi itkun

Ensimmäisen kerran Russ esiintyi kuurosokeana yleisön edessä musiikkifestivaaleilla vuonna 2011 Irlannissa Corkissa – lainakitaran kanssa. Myöhemmin hän halusi tavata kitaraa lainanneen kitaristin, joka oli kuunnellut Russin esiintymistä. Tämä kohteli Russia kuin toista muusikkoa ja ihmetteli, miten on mahdollista, että Russ puhuu ja laulaa, vaikka ei kuule eikä näe.

Kuulon ja näön heikkeneminen tai menettäminen on aina kova juttu, joka aiheuttaa myös psykologisia ja identiteetin muutoksia. Useimmiten menee monta vuotta, ennen kuin tilanteeseen sopeutuu tai oppii elämään uutta kuurosokean elämää.

Russ on esimerkiksi huomannut, että hänen kosketustuntonsa on nykyään poikkeuksellisen hyvä, hän tuntee pienenkin hipaisun. Ennen ensimmäisen sisäkorvaistutteen saamista hän oli hyvin huolissaan, ettei enää koskaan voi tehdä musiikkia eikä esimerkiksi soittaa kitaraa, sitten hän oli huolissaan

monotonisesta äänestä, jonka implantti aiheutti, mutta nyt hän on täynnä intoa: hän on oppinut kuulemaan ääniä, joita ei ole aiemmin kuullut ja äänissä on sävyjä ja vaihtelua. Ennen sisäkorvaistutetta pelkillä kuulolaitteilla yhden lauseen äänittäminen otti 10 kertaa, mutta istutteen jälkeen vuonna 2004 saman lauseen äänittäminen meni ensikerralla oikein.

- Saan olla hyvin onnellinen. Kaikilla istute ei toimi lainkaan ja monilla ääni jää hyvin yksitoikkoiseksi, Russ sanoo.

Hänellä on rohkeutta tunnustaa, että hän itki, kun toinen istute toi aivan uuden, normaalintuntuksen äänimaailman.

- Ensimmäisen kerran voin kuulla oman lauluääneni ja kitaran äänen dynaamisesti samalla volyymilla samaan aikaan. Ennen tämä oli ollut mahdotonta!

Lisätietoja: Russ Palmerin kotisivut: www.russpalmer.com